

— Е, най-последойдоха и моитѣ юначета. Кжде скитяхте до сега. Много се забавихте, а на мене сто ума ми дойдоха въ главата. Ний мълчимъ. Азъ поднасямъ хлѣбчетата и халвичата. Тони изважда левчетата отъ джобовѣтѣ си и ги прѣсва на леглото. Тѣ блѣсватъ на свѣтлината. Дѣдо ги гледа и имъ се радва като дете.

— А какъ ги спечелихте? — пита той. Ний му разказваме. Той не може да се сдържи, заплаква.

— И за мене радость и подкрепа да дойде

на стари години. Бива те тебе Милчо. Ще станешъ човѣкъ. — И дѣдо ме тупа по рамото.

— Азъ има за кого вече да живѣя. Ще приберемъ тука майка ти. Азъ ви прощавамъ. Ти ще се научишъ на нѣщо. А татко ти като види отгоре какъ се грижа за васъ, се вървамъ ще ме прости.

А навѣнъ чести топовни гърмежи разтърсиха съннитѣ простори на бѣлата нощъ — възвестяваха Новата година.

Сурова, весела година!
Старата измина,
нова вече настѣпи,
дрѣнъ наново напѣпи.
Некъ наново да бѣде
Здраве, радость навсѣде
съсъ наденди по-нови.
Да се боримъ съ злото,
да посрещнемъ доброто.

Елинъ Пелинъ.

НОВОГОДИШНА ПЪСЕНЬ

Спи, мой волень първенакъ,
спи мой сладичъкъ юнакъ,
че ще дойде презъ комина
скоро Новата година.

Сладко спи ти, сине мой,
и срѣдъ нощния покой
тя ще дойде — цѣла въ злато
тука съ дарове богати
и предъ тебе тая нощъ
ще ги сложи — пълень кошъ.

Нека вънъ нощта бѣснѣе,
нека хала зла лудѣе —
тука радость ще цѣвти,
най-щастливъ ще си ми ти!

Снѣгъ се сипе на парцали,
вие ледената хала,
спи детето сладъкъ сънь,
а срѣдъ нощъ, срѣдъ вой и грѣмъ
Новата година тука
на прозореца почука.

Срѣдъ камбанения грѣмъ
стихна бурята на вънъ
и на утрото лжчитѣ
пакъ огрѣха равнинитѣ.

Симеонъ Мариновъ.

